

sig til tandpleje og forebyggelse. Dansk Tandplejerforening repræsenterer ca. 1000 medlemmer. Dansk Tandplejerforening har ingen overenskomst med sygesikringen, som det er tilfældet for Dansk Tandlægeforening. Dette betyder, at for en række ydelser ydes der ikke offentlig tilskud til patienten, hvis denne behandles på en tandplejeklinik, selvom både tandlæger og tandplejere er autoriseret til at udføre dem. Patienten modtager imidlertid tilskud til behandling af de selvsamme ydelser på en tandlægeklinik, også hvis den udføres af en tandplejer ansat på en tandlægeklinik. Patienter, der er medlem af sygesikringen »Danmark«, får tilskud, uanset i hvilket regi de behandles.

Professor Claus Haagen Jensen har i en udtalelse af den 22. oktober 2001, som ministeren er bekendt med, kommenteret sagen og konkluderer, at der er tale om forskelsbehandling, der ikke kan legitimeres ud fra saglige hensyn. Tværtimod påpeger Haagen Jensen, at praksis strider mod den almindelige forvaltningsretslige lighedsgrundsætning, der også gælder for ministeren som forvalter af sygesikringsloven.

Svar (5/3 03)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Siden lov om tandplejere, der trådte i kraft den 1. juli 1996, gav tandplejerne adgang til at drive selvstændig virksomhed som tandplejer, har spørgsmålet om tilskud til patientbehandling hos praktiserende tandplejere været rejst flere gange, uden at det har ført til opnåelse af tilskud.

Baggrunden herfor er bl.a., at det under behandlingen i Folketinget af Lov om tandplejere klart blev tilkendegivet overfor Sundhedsudvalget af den daværende sundhedsminister, at der ikke ville blive givet tilskud til behandling hos selvstændige tandplejere.

Jeg har selv haft lejlighed til at drøfte spørgsmålet om en eventuel sygesikringsoverenskomst med Dansk Tandplejerforening. Jeg har her givet udtryk for, at jeg har forståelse for foreningens ønske om overenskomst. Men jeg har også gjort foreningen opmærksom på, at der – inden jeg kan tage stilling til sagen – må skabes sikkerhed for, at den sammenhæng, som vi i øjeblikket arbejder på at skabe overalt i sundhedssystemet, ikke sættes over styr på tandplejeområdet, hvis foreningens ønske imødekommes.

Samtidig må der tilvejebringes sikkerhed for, at man undgår merudgifter, hvis patienter hos selvstændige tandplejere får mulighed for at opnå sygesikringstilskud. En sådan sikkerhed er endnu ikke tilvejebragt.

Sundhedsstyrelsen skal imidlertid nu i gang med et udvalgsarbejde, der skal se på eventuelle strukturproblemer på tandplejeområdet, hvor også spørgsmålet om tandplejernes fremtidige placering, arbejdsopgaver m.v. kan indgå. Der vil bl.a. skulle opstilles forskellige modeller for løsning af de problemer, der måtte være på forskellige områder (alm. tandpleje – tandregulering), og både lovmæssige og overenskomstmæssige konsekvenser af forskellige modeller vil skulle belyses. Jeg er bekendt med, at Dansk Tandplejerforening inden for nærmeste fremtid vil blive bedt om at udpege en repræsentant, der kan bidrage aktivt i arbejdet.

Det fremgår af spørgsmålet om overenskomstens bestemmelser vedrørende en række ydelser, at overenskomsten om tandlægehjælp skulle afskære tandplejere ansat hos tandlæger fra at udføre behandling, der ifølge lovgivningen falder inden for deres virksomhedsområde. Det mener jeg ikke er tilfældet. Tandlægerne vil således under udøvelse af deres virksomhed kunne anvende tandplejere som medhjælp inden for rammerne af tandplejernes virksomhedsområde, jf. lov om tandplejere § 7. Der er således ikke efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse med overenskomsten fra 1999 sket indskrænkninger i tandplejernes muligheder for at udføre arbejde inden for deres virksomhedsområde.

Som kommentar til sidste del af spørgsmålet kan jeg oplyse, at jeg er helt opmærksom på, at det efter professor Claus Haagen Jensens vurdering er en klar tilsidesættelse af den forvaltningsretlige lighedsgrundsætning, at de selvstændige tandplejere ikke modtager offentligt tilskud til de behandlinger, som tandlægerne modtager tilskud til, når deres ansatte tandplejere udfører samme behandlinger.

Jeg vil imidlertid her gøre opmærksom på, at Højesteret har tilsidesat dette synspunkt, idet det bl.a. i dom af 2. november 2001 er tilkendegivet, at Højesteret ikke finder, at den daværende sundhedsminister har handlet i strid med lighedsgrundsætningen eller varetaget usaglige hensyn ved ikke at bevilge tilskud til behandling hos selvstændige tandplejere.